

Voorwoord

Zie ons brein eens vechten voor dat
'meer,' dat 'sneller,' dat 'beter'
- de perfectie die ons zou moeten
redden van falen, van verwachtingen,
van schaamte, van pijn.

Van gewoonweg menszijn.

Zoekend naar de verlichting die ons
zal verlossen van het dood normale
onzelf zijn.

Binnenin de jungle van aangeleerde
conditioneringen en overtuigingen
zitten vele van ons vast in het
hamster wiel van 'moeten.'

moeten presteren, moeten behalen,
moeten hebben, of in ieder geval;
beter moeten zijn.

Laat mij maar de eerste zijn,

vol in beeld,

vol fouten; compleet mens.

Zo ook mijn schrijven.

Mogen wij allen open durven leven,
vol begaafdheid en mankementen.

Zodat wij kunnen zien dat het nooit
de bedoeling was om alleen perfect
te zijn. Maar eerder om al de enkele
onvolkome puzzelstukjes in elkaar te
passen, met een ieder,
samen, in het Nu
als één groots geheel.

Ze creëerde alleen maar
woorden om het frequentie
veld te veranderen naar een
dimensie anders ervaren
dan alleen het zoeken .

Wat geloofd wordt zal altijd
de realiteit zijn,

"

Ik will niet stoppen,
nooit meer stoppen.
nooit meer iets anders.
nooit meer dit
altijd hetzelfde
maar nooit meer stoppen
ze verdiende het alleen
nog maar dit te zijn.

"

Mag ik dichten?
Mag ik zijn?
Is dit belangrijk gehoeg?
Nuttig?
Of loop ik iedereen zijn
tijd een beetje te
vestieren...
Ach ja, gelukkig zij ze,
dat dat ook alleen
maar eenveen illusie
blijkt te zijn.